

Naopak řekl jussirahanni. Každou chvíli se přistěhuje někdo nový. Hodně lidí z jihu.

Proč jdou zrovna sem zeptala jsem se. Práce tady asi moc není.

Láká je společenství řekl jussi. Nebo spíš pastorsilas. Lidi to za ním prostě táhne. Většina si pak najde práci v dolech.

I ženy zeptala jsem se.

Ne ženy ne. Ty se starají o děti a domácnost.

To není žádná práce namítla jsem.

Asi nejčastější práce na světě řekl jussi.

A co ty zeptala jsem se. Nemáš rodinu.

S odpovědí otálel.

Ale jo řekl. Jenže žena se odstěhovala. Vzala si na jih i kluka.

Pak jsme mlčeli dokud jsme nezastavili před nenatřeným dřevěným domkem.

Vyzvednu vás okolo deváté řekl jussi.

Ty nepůjdeš s námi podivila jsem se.

Ne. Martin manžel. Odmlčel se když na zápraží vyšla zbožná kristinazvystěhovalců. I teď s dítětem na boku.

Díky za svezení řekla jsem. Zvedl ruku na pozdrav.

U malé rodinné večeře se sešlo asi dvacet lidí různého věku. Kluci se ukláněli holky dělaly pukrlata. Patřili do naší rodiny. Někteří nám byli dokonce podobní.

V salonu bylo prostřeno. Usadili jsme se ke stolu. Děti měly vlastní stůl.

Byl to krásný pokoj. Vzor minimalismu. Žádné záclony ani muškáty na parapetech. Žádné obrazy nebo knihy lapající prach. Jenom bílý kříž na holé dřevěné stěně.

Ruce se spojily hlavy se sklonily. Cítila jsem se jako bychom hráli chicogo poker a já jsem podváděla. Moje víra byla moje soukromá věc nic co bych chtěla sdílet s ostatními.

Jussi řekla jsem proto a všechny oči se otevřely. Jussi. Proč tady s námi není.

Jussi ze společenství odešel řekl silas.

Zeptala jsem se proč.

Vždy ho rádi přivítáme zpátky řekl pastorsilas. Zadíval se mi upřeně do očí. Připomínal mi žraloka.

Tohle vaše společenství řekla jsem. Čím se liší od ostatních sekt.

Není to žádná sekta řekl pastorsilas. Jsme úplně obyčejná farnost. Jako švédská evangelická misie nebo švédská svobodná církev.

A čím se od nich teda lišíte zeptala jsem se. Něčím určitě.

Pravověrností řekl pastorsilas. My bibli nevykládáme. My ji následujeme.

Knížku která vznikla před dvěma tisíci lety řekla jsem. Společnost se od té doby hodně změnila.

Ani moc ne odvětil pastorsilas. Základní kameny světa pořád tvoří práce rodina a domov. Je to prostý život dodal. Ale zcela dostačující. Stýkáme se v rodinných kruzích. Nikdo nemusí být sám.

Hřích milost hřích milost.

Samozřejmě řekla jsem. S tolika dětmi není člověk nikdy sám. Pokud ovšem náhodou necítí potřebu být sám. Potom je to děs.

To říkají jenom ti co sami rodinu nemají odpoví pastor. Když se na to podíváme jinak janokippová. Jak je možné že nemáš manžela ani děti když ti bylo už pětatřicet.